

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrt leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravitelstvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice št. 5. — Delavniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oglasila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Krščansko-katoliška stranka.

»Splošna volilna pravica«, bilo je geslo nedavno umrlega grofa Taaffeja. Ta pa bi bila smrtni grob oni stranki, ki je prava kuga avstrijskih narodov, judovsko-liberalni stranki. »Splošna volilna pravica«, zadonelo je po dunajski zbornici, in zaječal je Izrael in z njim nemški liberalci. Pa čudo! Hohenwart noče nič vedeti o splošni volilni pravici. Minister Taaffe mora odstopiti, koalicija nastane in liberalci so še celo na boljšem, kakor prej, »na konju«, kakor so se širokoustili, s pomočjo katoliških poslancev. Ta čas so liberalci dobro porabili. Pred vsem so uvedli zlato veljavo na korist malikovalcem zlatega teleta, a katoliškemu ljudstvu na škodo; tudi so zasedli najvažnija mesta pri ministerstvu in zunanjih uradih liberalci in Poljaki.

Pa bilo je konec koalicije in po kratkem premolu so prišli Poljaki z Badenijem na državno krmilo, in Badeni se je podvizal pokazati, da so mu liberalci kaj pri srcu. Med tem so bile namreč na Dunaju volitve v mestni zastop. Krščanska stranka z Luegerjem na čelu premaga z ogromno večino judovsko-liberalno stranko. Dve tretjini mestnih očetov izvoli Luegerja dunajskim županom. Toda Badeni ga ne potrdi. Zaradi tega seveda vrisk in pisk v judovskem taboru. In Hohenwart z nekaterimi konservativnimi poslanci pritrudi Badeniju — zopet liberalcem v korist. Zato izstopi več najboljših poslancev iz Hohenwartovega kluba in ustanovijo novo »katoliško ljudsko stranko«.

Sedaj se bije kaj ljut boj med Badenijem in Luegerjem, ali prav za prav med krščansko stranko in liberalci. Ta boj za nas Slovence ni nikakor brez pomena; saj nam ni vse eno, če zmaga krščansko ljudstvo, ali pa judovsko-liberalni kapitalizem. In kaj je to liberalni kapitalizem? To so oni liberalni bogataši, ki pri svojih velikanskih trgovinah, fabrikah in na borzah denar skupaj spravljajo, bodisi na pošten, ali nepošten način, to so one denarne pijavke, ki se živijo od tvojih krvavih žuljev. Tvojim poljskim pridelkom delajo oni ceno, ne ti, ki si oral in sejati, in sicer tako nizko ceno, da se lahko reče: Ti si sejati, liberalci je pa žel. S svojim fabriškim delom zatirajo poštenega rokodelca in malega obrtnika ter delajo postave, katere so vse bogatašem v korist, ljudstvu pa na škodo. Zato ni čuda, da propada kmečki stan. Liberalci sovražijo vse, kar je tebi svetega. Mrzi tvoj jezik, mrzi tvojo vero. Njegovo je geslo: Proč z vero, proč s cerkvijo! Vera nima nič opraviti v družinah, v šolah, v državi.

In dokler bodo imeli v Avstriji liberalci moč, dokler bodo postave v liberalnim smislu, ni upati, da bi se zboljšalo naše versko, narodno in gospodarsko stanje. Zato pač moramo biti hvaležni možu, bodisi narodnosti katere koli, ki mu je geslo: Proč z judovskim libera-

lizmom! In tak mož je vodnik dunajskih kršč. socialistov, Lueger. Med Slovenci ima sicer mnogo nasprotnikov, ker je nekdaž glasoval s svojo stranko zoper celjsko slov. gimnazijo. Pa mu moramo odpustiti, samo zavoljo tega ga pač ne smemo zavreči. Večjega pomena je njegov boj zoper liberalizem, kakor celjska gimnazija. Je premagan ta na Dunaju, bo kmalu tudi drugod, in od tega imamo Slovenci stokrat več dobička, kakor od ene slovensko-nemške gimnazije.

Vrhu tega pa Lueger osebno ne mrzi našega naroda; le zavoljo svojih volilcev je bil prisiljen ravnati tako. Da nam mož ni krivičen, sledi iz nekega govora, ki ga je imel po leti na Zidanem mostu z nekim našim narodnjakom. Dotični gospod ga vpraša, kako se bo Lueger ravnal glede celjske gimnazije. Lueger mu pove, da bo sicer glasoval proti gimnaziji, to pa zato, ker bi mu nasprotno postopanje škodovalo pri dunajskih volitvah in ker je prepričan, da Slovenci dobijo brez njegove stranke večino za celjsko gimnazijo. Če bi pa celjsko vprašanje na kak način prišlo v nevarnost, boste prepričani, je dejal Lueger, da vam priskočim s svojo stranko na pomoč.

Ožita se mu, da se je pretesno zvezal z nemškimi nacionalci, ki so brezverci in naši nasprotniki. Pa s tem še ni rečeno, da se je izneveril svojim krščanskim načelom. Dokler se pa to ne zgodi in dokler se neustrašno bojuje zoper pogubni liberalizem, tudi našemu narodu v korist, nam je Lueger drag in ljub. Draga in ljuba nam je njegova krščansko-socialna stranka, kakor tudi nova katoliška ljudska stranka, ki Luegerja vrlo podpira. Mi pač želimo, da se kedaj iz teh strank izcimi ena krščansko-katoliška socialna stranka ki bi si zbrala v svojem krilu katoliško misleče može vseh jezikov in narodov avstrijskih. Tedaj bi pa smrtni zvon zapel judovskim liberalcem, in kmalu potem brezverskim nacionalcem. In Avstrija bi ustala omlajena: versko prepričanje bi oživelo, gmotno stanje ljudstev se zboljšalo, mir bi zavladal med narodi in katoliška ideja bi vrlo pospeševala narodno idejo slovenskega ljudstva J—p.

Celjsko okrožno sodišče.

Interpelacija državnega poslanca dr. Gregorčca in tovarišev na pravosodnega ministra v seji dne 27. novembra 1895. leta.

Dne 12. novembra t. l. je končal v proračunskem odseku sedanji gospod pravosodni minister svoj govor z nujnim pozivom na vse stranke, »da bi se sodnijski stan ne vlačil v narodna nasprotstva in da bi se ne zadrževal v njegovem težavnem in odgovornem poklicu«. Dobro! Toda tudi sodnijski stan ne sme strastno segati v